



A Jobbik Magyarországért Mozgalom Elnöksége felkért arra, hogy a 2014. évi EP választáson a Párt listáján képviselőjelöltként induljak, s legyek a lista vezetője. E felkérésre azért kerül sor, mert a Jobbik elégedett volt eddigi EP képviselői munkámmal, s a következő ciklusban ennek folytatását várja tőlem, az eddigihez hasonló szellemben, tartalommal és formai keretek között. Ez azt jelenti, hogy a továbbiakban sem lépek be a pártba, nem kapok, és nem fogadok el semmiféle pártutasítást, pártfegyelem nem kötelez. Magam határozom meg felszólalásaim, indítványaim, s minden további képviselői tevékenységem tartalmát, s mindezekért a felelősség is engem terhel. Szavazólistámat magam készítem, a saját magam által választott szakértők segítségével, s egyéb képviselői munkámhoz is magam választom meg munkatársaimat, szakértőimet. Minden körülmények között jogom van az EP-ben a függetlenek csoportjában maradni, ha és amennyiben a Jobbik egy akár már létező, akár újonnan alakuló frakcióba belép, én akkor is független maradhatok. Megállapodtunk viszont abban is, hogy amennyiben bármilyen, a Jobbiktól független EP-frakcióhoz, párthoz vagy szövetséghez kívánnék csatlakozni, azt csak a Jobbik elnökségének hozzájárulásával teszem. Ilyen tervem azonban nincs, az a szándékom, hogy - megválasztásom esetén - az ötéves ciklus egészében független képviselőként politizálok.

Amennyiben a választók bizalmából újabb öt éven át EP képviselő lehetek azon értékrend mentén, azzal a nemzeti jogvédő szellemiséggel szeretnék tovább dolgozni, ahogy eddig tettem. Képviselői tevékenységem teljesen átlátható, megismerhető honlapom ([www.morvaikrisztina.hu](http://www.morvaikrisztina.hu)) vagy Facebook oldalam segítségével. Büszke vagyok arra, hogy az utóbbinak immár több mint 31 ezer követője van, s rendszeresen megjelenő dokumentumfilmjeink közül számosnak 100 ezernél több nézője volt. Rendszeres európai parlamenti tudósításaimnak is köszönhető, hogy a magyar emberek lényegesen többet tudnak ma az Európai Unió - és a Parlament - valóságáról, mint öt évvel ezelőtt. Fontos, hogy a választók a május 25-i EP képviselőválasztás előtt a felelősségteljes, megfontolt döntés érdekében ismerjék meg minél több magyar európai parlamenti képviselő eddigi munkáját, felszólalásait, s azt az értékrendet, amit Brüsszelben és Strasbourgban, illetve itthon képviselnek.

"Azért dolgozunk, azért képezzük magunkat folyamatosan, mert meggyőződésünk, hogy a magyar embereknek ugyanolyan színvonalú egészségügyi ellátásra van joguk, mintha Európa valamelyik szerencsésebb országában születtek volna"- mondta a minap a televízióban egy kórházi osztály orvosi és ápolói teamje. Mélyen megérintett ez az egyszerű gondolat, nemcsak azért, mert nagyra becsülöm az egészségügyi dolgozókat, hanem azért is, mert segített végiggondolni és megfogalmazni, hogy mit tartok a magyar európai parlamenti képviselők - így a magam - küldetésének. Úgy érzem, az a feladatunk, hogy mind a honfitársainkkal, mind az Európai Unióval megérezzessük és megértessük, hogy a magyar embereknek ugyanúgy joguk van a nemzeti önrendelkezésre, az emberi méltóságra, az európai életszínvonalra, "jóllétre" mint az úgynevezett régi tagállamok polgárainak. "Ennyi!" A politikai és gazdasági döntéseket Magyarországon és az Unióban is ennek megfelelően, ennek jegyében kell meghozni, nem szükséges és nem is szabad meghunyászkodni homályos nemzetközi érdekcsoportok, lobbik akarata előtt. EP képviselőként azért dolgoztam Brüsszelben, Strasbourgban és itthon egyaránt, hogy a magyar emberek megtépázott, megtaposott önbecsülését erősítsem. Sokat gondolkodtam rajta az elmúlt években, hogyan juthatott Magyarország olyan helyzetbe, ami sok szempontból inkább a harmadik világra hasonlít, mint az EU átlagára? Arra a sajnálatos következtetésre jutottam, hogy a folyamat sok mindenben emlékeztet arra, amit büntetőjogász kutatóként megtapasztaltam például a családon belüli vagy párkapcsolati erőszak jelenségéről. Mielőtt egy kiszolgáltatott családtag (többnyire feleség, vagy idős hozzátartozó) sérelmére a legmegdöbbentőbb, legdurvább bántalmazások rendszeressé válnának "szükség van" önbizalmának, önbecsülésének leépítésére, megrongálására, annak érzékeltetésére, hogy ő semmire nem alkalmas, semmire nem jó, értéktelen. A magyar emberek a "rendszerelváltás" óta olyan mennyiségű és mélységű traumát éltek és élnek meg, amely alkalmas a lelki ellenállás megtörésére, a gyarmatosítók és oligarchák uralmának kiteljesítésére. A magyar embereknek a gyárak bezárása, a téeszék felszámolása, a magyar gazdaság szétverése óta azt sugallják, hogy nem vagyunk jók másra, mint összeszerelő üzemekben teljes munkajogi jogfosztottságban, nagyon alacsony bérekért primitív munkát végezni, vagy külföldi élelmiszerláncokban szintén totális kizsákmányolásban külföldi árut árulni, s összességében külföldi gyarmatosítóknak és belföldi oligarcháknak minél nagyobb profitot termelni. Az országot járva azt tapasztalom, hogy az emberek végtelenül meggyötörtek, nem (elsősorban)

egyik vagy másik kormány tevékenysége, hanem az immár negyedszázada fennálló emberellenes, pénz és profitközpontú, Magyarországot gyarmattá tevő és a harmadik világba süllyesztő, az embereket nem méltósággal és küldetéssel rendelkező személynek, hanem tárgynak tekintő rendszer miatt. EP képviselőként a fő célom most is az, s reményeim szerinti újraválasztásom esetén is az lesz, hogy minden lehetséges módon és eszközzel meggyőzzem mind honfitársaimat - az elszakított területeken is -, mind az Uniót arról, hogy nekünk magyaroknak is jogunk van a nemzeti önrendelkezéshez, azaz ahhoz, hogy magunk döntsünk (ne pedig egy szűk, korrupt elit) a hazánk, a szülőföldünk politikai, társadalmi, gazdasági fejlődésének irányáról, s magunk ellenőrizhessük, használhassuk, hasznosíthassuk - a természet rendjével és az emberi méltóság és megélhetés jegyében - természeti kincseinket, így termőföldünket, vízkincsünket, energiaforrásainkat. Véget kell vetni annak a rendszernek, aminek találó összefoglalását egy karikatúrán láttam: egy parlamenti épület mellett állt egy tipikus öltönyös, nyakkendőös politikus, akihez odament egy karikatúrákban sztereotipikus nagytőkés vagy bankár, egy nagy zsák pénzzel és egy kívánságlistával. A politikus mindkettőt köszönettel elfogadta, s besétált a parlamentbe, ahol nyilvánvalóan, pártjával együtt, a kívánságlistának megfelelő döntéseket hoztak. Az előttünk álló kampányt arra szeretném felhasználni, hogy minél többekben tudatosítsam: ez a rendszer így nem mehet tovább. Szeretném továbbá minél többekben tudatosítani azt a folyamatot, ahogy a magyar emberek többségének önbizalmát, önbecsülését aláásták, s felhívni a figyelmet arra, hogy egyik legfontosabb feladatunk önbecsülésünk, illetve a nemzet önbizalmának, önbecsülésének visszanyerése. Azaz: Emeljük fel a fejünket és vegyük vissza a Hazánkat!

Budapest, 2014. január 28.